

[OBIATOWANIE *sb n*

A sg obiatow(a)ni(e).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Składanie Bogu w ofierze, ofiarowanie (o ofierze Chrystusa): Ad destitutionem peccati per hostiam suam apparuit. {(aby przełz łwe/ obiatovanye/ łkazil grzech/ offiaroval łze)} Glosy II nr 84/191.

Synonimy cf OBIATA.

Cf [OBIAT], OBIATA, OBIATAWANIE, OBIATOWAĆ

FP